

בש"פ 3816/18 - גלית רייטר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3816/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: גלית רייטר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת: בעצמה

החלטה

1. לפניי בקשה להעברת מקום דיון בתת"ע 5623-05-18 מבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה לבית המשפט השלום לתעבורה בחדרה.

2. למבקשת מיוחסת עבירה לפי תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, והיא הוזמנה להתייצב לדיון בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה ביום 23.5.2018. המבקשת הבהירה בבקשה לבית המשפט כי היא כופרת במיוחס לה.

3. ככלל, בית משפט זה לא יעתר לבקשות להעברת מקום דיון בתיקי תעבורה מקום שבו המשטרה תידרש להביא ראיות להוכחת העבירה בבית המשפט הנעבר. זאת מפאת ההכבדה על משאבי הציבור הכרוכה בנסיעת אנשי משטרה מהמקום הרגיל שבו הם משרתים לבית משפט במקום אחר. על כן, בתיקים כגון אלה, מרכז הכובד הוא במקום ביצוע העבירה, ורק בנסיבות מיוחדות וחריגות תהיה הצדקה להיענות לבקשה להעברת דיון (ראו, למשל, בש"פ 2141/17 שמלוב נ' מדינת ישראל (9.3.2017); בש"פ 7489/16 דהאן נ' מדינת ישראל (26.9.2016)).

הבקשה דנן אינה מגלה נסיבות חריגות שכאלה ומשכך אינה מבססת עילה להעברת מקום הדיון.

4. זאת ועוד, בקשה להעברת מקום דיון לפי סעיף 78 לחוק צריכה להיות מוגשת זמן סביר לפני מועד הדיון בהליך שלגביו מבוקשת ההעברה. שיקולים מערכתיים מחייבים שהבקשה תוגש שלא "ברגע האחרון". ככל שהדיון בהליך מסוים מועבר לבית משפט אחר, יש לאפשר לבית המשפט שממנו הועבר הדיון זמן סביר לקבוע דיון בהליך אחר תחת ההליך המועבר. הבקשה דנן הוגשה פחות משבועיים לפני מועד הדיון, כתשעה חודשים לאחר פתיחת ההליך, וזאת מבלי שניתן כל הסבר לשיהוי בהגשת הבקשה. בנסיבות אלה, הבקשה לוקה בשיהוי ניכר ולא מוסבר ודי בכך כדי להצדיק את דחייתה (בש"פ 4818/12 שיטריט נ' מדינת ישראל (19.6.2012); בש"פ 9654/17 לודמיר נ' מדינת ישראל (13.12.2017)).

5. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' בסיון התשע"ח (15.5.2018).

ש ו פ ט